

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. května 2022 ve věci **obžalovaného** [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE] **odvolání státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v Příbrami, proti rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 13. prosince 2021, číslo jednací 15 T 147/2021-426, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státní zástupkyně **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] podle § 226 písm. a) tr. zákoníku (správně trestního řádu) **zproštěn** obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Příbrami ze dne 9. 9. 2021, č. j. 2 ZT 27/2021-57, kterou mu bylo kladeno za vinu, že dne **3. 5. 2020** v přesně nezjištěné době, zejména však od 00:30 hod. do 04:30 hod. poté, co obžalovaný [REDAKCE] a svědek [REDAKCE], nar. [REDAKCE], požili alkohol a přesně nezjištěné množství omamné a psychotropní látky kokain, se po společně stráveném čase v hospůdce „[REDAKCE]“, v obci [REDAKCE] dohodli s poškozenou [REDAKCE], nar. [REDAKCE], která během večera vypila přesně nezjištěné množství alkoholu, a odjeli do domu obžalovaného na adrese [REDAKCE] čp. [REDAKCE] okr. [REDAKCE], kde obžalovaný využil momentu, když se poškozená nacházela sama v jednom z pokojů horního patra domu, za touto přišel a přesto, že si byl plně vědom stavu, ve kterém se poškozená nachází, tohoto využil, když poškozená ležela na posteli, a opakovaně na ní vykonal soulož přesto, že poškozená se nacházela v takovém stavu bezbrannosti, že nebyla schopna se jakkoli bránit nebo klást odpor, čímž měl spáchat zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, **neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán**.
2. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byla poškozená [REDAKCE] odkázána se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti rozsudku podala v zákonné lhůtě **odvolání státní zástupkyně**. Tato nejprve rekapituluje hodnocení skutkových a právních závěrů prvního soudu a namítá, že s těmito nelze souhlasit. Uzavírá, že okresní soud na základě důkazů, které podrobně v odůvodnění rozsudku uvádí, musí jednoznačně dospět k závěru, že se skutek stal tak, jak je popsán v obžalobě a vykazuje znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, a to i po stránce subjektivní. Pokud pak okresní soud při posuzování bezbrannosti poškozené vycházel zejména z výpovědí svědků, kteří viděli poškozenou v průběhu večera v restauraci „[REDAKCE]“, pak k tomuto lze uvést pouze to, že poškozená se bavila s různými osobami a nikdo z nich ji nesledoval a nekomunikoval s ní po celou dobu její přítomnosti v restauraci, proto je těžké a zcela nespolehlivé vycházet z těchto výpovědí. Zásadní je dle odvolatelky hodnota zjištěného alkoholu v krvi poškozené v rozhodné době, kdy tato značí stav až těžké opilosti, kterou rozhodně musel obžalovaný vnímat. V této souvislosti odkazuje na závěry znalkyně [REDAKCE], které zčásti cituje i na rozpoložení poškozené po návratu domů popisované svědkem [REDAKCE]. Z uvedených důvodů proto navrhuje, aby Krajský soud v Praze citovaný rozsudek zrušil a věc vrátil Okresnímu soudu v Příbrami k novému projednání a rozhodnutí.
4. Krajský soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal v rozsahu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno, jakož i správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a shledal **odvolání nedůvodným**.
5. Okresní soud v řízení provedeném v souladu s procesními předpisy provedl dokazování v rozsahu potřebném pro objasnění věci, dodržel všechna zákonná ustanovení včetně těch, která zabezpečují práva obžalované na obhajobu a potřebné objasnění věci. V hlavním líčení byly

Shodu s nřvonišem potvrzuje Jana Kulhavá

provedeny všechny dostupné důkazy, při jejich hodnocení postupoval okresní soud důsledně podle ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, tzn. že tyto hodnotil podle vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i jejich souhrnu. Soud prvního stupně důkazní postup vyčerpávajícím způsobem popsal a logicky i věcně přesvědčivým způsobem odůvodnil ve smyslu požadavků kladených na odůvodnění rozsudku (§ 125 tr. řádu). Z odůvodnění jeho rozsudku je patrné, o které důkazy opřel svá skutková zjištění, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného, jakým způsobem hodnotil věrohodnost výpovědi poškozené i dalších slyšených svědků a jakými právními úvahami se řídil, když obžalovaného v plném rozsahu podané obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu zprostil, proto lze v plném rozsahu na odůvodnění napadeného rozsudku odkázat.

6. Pokud jde o **skutkové závěry** prvního soudu, pak tento nepochybil, pokud tyto, pokud jde o stav ovlivnění alkoholem u poškozené, založil na v podstatě shodných a doplňujících se výpovědích obžalovaného, svědka [REDAKCE] a [REDAKCE]. Z výpovědí jmenovaných (ale i z výpovědí svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]) vyplývá, že poškozená v průběhu večera sice vykazovala známky ovlivnění alkoholem, nicméně zásadní je to, zda a jakým způsobem hodnotili chování poškozené svědci poté, co byla po zavírací době restaurace odvážena domů. I dle přesvědčení odvolacího soudu nezaujatý svědek [REDAKCE], který obžalovaného a svědky [REDAKCE] a poškozenou odvážel domů, zcela jednoznačně uvedl, že poškozená se v průběhu večera normálně bavila, nebyla opilá tak, že by nevěděla kde je, co dělá, či co říká. Cestou domů nejprve vysadil svědka [REDAKCE] a poté poškozené nabídl, že ji vysadí doma, protože to měl po cestě, ale ona nechtěla, proto pokračoval v jízdě k obžalovanému, kde je všechny (obžalovaného, [REDAKCE], poškozenou) vysadil. Okresní soud dále zjišťoval, zda poškozená pokračovala v požívání alkoholických nápojů i u obžalovaného, nicméně k žádným zásadním zjištěním nedospěl, neboť poškozená si nic nepamatovala a obžalovaný se vyjadřoval v tom smyslu, že poškozená u něj pila jen džus. Sám obžalovaný se k dalšímu chování poškozené vyjadřoval v tom smyslu, že poškozená byla plačtivá, vyprávěla o svých problémech s přítelem, střídaly se u ní nálady veselosti, smutku, pláče, ale dokázala chodit normálně i po schodech. Popsal pak, že mezi ním a poškozenou došlo k opakovanému pohlavnímu styku, při kterém se poškozená chovala iniciativně a aktivně, dokonce v určitou chvíli měla orální sex i se svědkem [REDAKCE] (ten stíhán nebyl), který se ke stavu poškozené vyjadřoval shodně jako obžalovaný a rovněž uvedl, že to byla sama poškozená, která jej vyzvala, zda se nechce připojit. Pokud se pak poškozená vyjádřila, že to ve třech nechce, její přání respektoval, obžalovaný mu zavolal taxík a on odjel. Pokud pak následně po skončení pohlavního styku s poškozenou obžalovaný této zavolal taxi, pak tato skutečnost je potvrzována i výpisem z mobilního telefonu obžalovaného (odchozí hovor zaznamenaný v 02:59 hod.), ale zejména výpovědí samotného taxikáře – svědka [REDAKCE], který mimo jiné vypověděl, že poškozená šla napřed pěšky, šla rychlou chůzí a nezdálo se mu, že by vrávorala. Ve vozidle se chovala zmateně, opile, byla naměkko. Výslovně uvedl, že působila jako opilý člověk, který řeší nějaký problém.
7. Objektivně bylo prokázáno, že poškozená byla kromě alkoholu (znaleckým posudkem [REDAKCE] zjištěno zpětným dopočtem, že pokud k deliktu došlo v době okolo 01:00 hod., hladina alkoholu v krvi poškozené by se pohybovala v rozmezí 1,98 – 2,54 g/kg, a pokud k deliktu došlo ve 04:00 hod., pak by se tato hladina pohybovala v rozmezí od 1,62-1,94 g/kg) ovlivněna i požitím návykové látky – kokainem, jehož zpětný dopočet není dle znalkyně [REDAKCE] možný. Nadto dle jmenované stav bezbrannosti je spíše zapříčiněn účinky látek, které působí tlumivě na centrální nervový systém (alkohol), zatímco kokain je látka stimulující, která útlum způsobený alkoholem brzdí. Dle znalkyně [REDAKCE] se pak poškozená v rozhodné době nacházela ve stavu středně těžké až těžké opilosti, kdy se jednalo o těžkou kombinovanou intoxikaci, která negativně ovlivnila její schopnost analyzovat nastalou situaci a uvědomit si následky do budoucna, přičemž amnézie (ztráta paměti) se zpravidla objevuje právě u středně těžké až těžké opilosti a může být různě dlouhá. **Za zásadní pak**

považuje odvolací soud to, že dle znalkyně se člověk ve stavu středně těžké opilosti nemusí chovat nijak nápadně, přičemž nebylo možné ani vyloučit, že by se poškozená mohla při souloži chovat tak, jak popsal obžalovaný.

8. **Hodnocení důkazů** je výhradním právem nalézacího soudu a odvolacímu soudu je dovoleno do tohoto procesu vstupovat pouze tehdy, pokud závěry, které jsou z hodnocení provedených důkazů vyvozovány, nemají oporu v provedených důkazech, či pokud odporují pravidlům formální logiky, což není tento případ. Nadto je třeba připomenout, že pokud okresní soud postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 tr. řádu, jak se stalo v tomto případě, a učinil logicky odůvodněná úplná skutková zjištění, odvolací soud by ani nemohl podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek zrušit jen proto, že sám by event. na základě svého přesvědčení hodnotil tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem.
9. Pokud jde o **právní posouzení** věci, pak okresní soud nepochybil, pokud uzavřel, že provedenými důkazy nebyla jednoznačně a beze vší pochybností vyvrácena obhajoba obžalovaného, že poškozená, byť se nacházela ve stavu minimálně středně těžké opilosti, resp. těžké kombinované intoxikace se chovala způsobem jím i svědkem [REDAKCE] popsaným, přičemž vzhledem k jejímu aktivnímu chování oba jmenovaní nabyli dojmu, že se z její strany jedná o soulož, resp. pohlavní styk dobrovolný a chtěný, což zapadá i do znaleckých závěrů konstatovaných shora. Pokud pak v pochybnostech a zcela v souladu se zásadou *in dubio pro reo* obžalovaného pro nedostatek objektivní, ale i subjektivní stránky obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu v plném rozsahu zprostil, neboť ač k pohlavnímu styku došlo, nebylo prokázáno, že se skutek stal tak, jak je obžalovaný stíhán, pak takové rozhodnutí je nutno považovat za zcela správné a zákonné.
10. Vzhledem k tomu, že nebylo shledáno pochybení ani v adhezním výroku, dle kterého byla poškozená [REDAKCE] podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázána se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních, bylo odvolání státní zástupkyně jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek **přípustný**.

Proti tomuto usnesení **lze** podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

Praha 10. května 2022

JUDr. Eva Holasová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhová